

Sygn. akt III KO 25/16

POSTANOWIENIE

Dnia 14 lipca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Dołhy

w sprawie R. S.

w przedmiocie wznowienia postępowania

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu, bez udziału stron,

w dniu 14 lipca 2016 r.,

wniosku - skazanego o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym

wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

z dnia 18 marca 1993r., sygn. akt AKr 47/93,

utrzymującym w mocy wyrok Sądu Wojewódzkiego w Koszalinie

z dnia 13 października 1992r., sygn. akt II K 50/92,

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

postanowił:

**odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej
bezzasadności.**

UZASADNIENIE

W treści wniosku z dnia 8 lutego 2016 r. wynika, że skazany R. S. domaga się wznowienia postępowania w sprawie Sądu Wojewódzkiego w Koszalinie o sygn. akt II K 50/92, zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 18 marca 1993 r., sygn. akt AKr 47/93. Pismo nie zawiera wskazania, na jakich podstawach skazany domaga się wznowienia postępowania w powyższej sprawie.

Przewodniczący Wydziału III Izby Karnej Sądu Najwyższego, pismem z dnia 4 kwietnia 2016 r., poinformował skazanego o ustawowych podstawach wniosku o

wznowienie postępowania, wzywając równocześnie o wskazanie, terminie 7 dni od daty otrzymania pisma, w oparciu o jakie okoliczności bądź fakty skazany wnosi o wznowienie postępowania, pod rygorem odmowy przyjęcia wniosku jako oczywiście bezzasadnego (art. 545 § 3 k.p.k.).

We wskazanym terminie skazany nie zastosował się do tego wezwania, ograniczając się do wysłania w dniu 13 kwietnia 2016 r. pisma nie mającego żadnego merytorycznego znaczenia w sprawie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Przepis art. 545 § 3 k.p.k. (obowiązujący od dnia 1 lipca 2015 r., a dodany na podstawie art. 1 pkt 189 ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw – Dz. U. z 2013 r., poz. 1247) przewiduje możliwość odmowy przyjęcia wniosku nie pochodzącego od osoby wymienionej w § 2 art. 545 k.p.k. (obrońca lub pełnomocnik) bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku, w szczególności odwołującego się do okoliczności, które były już rozpoznawane w postępowaniu o wznowienie postępowania, wynika jego oczywista bezradność.

W realiach niniejszej sprawy wydania takiego rozstrzygnięcia wymaga wniosek złożony przez skazanego R. S..

Skazany, pomimo poinformowania go o ustawowych przesłankach wniosku o wznowienie postępowania, nie wskazał żadnej podstawy określonej w art. 545 § 3 k.p.k., odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej bezzasadności.